

g ờ i e m t r ư n g d ư o n g

1. Em đứng bên kia trùng dương xa Bài hát xưa đã
2. Em tóc xưa buông dài như tơ. Nhanh vĩ căng ơi
3. Ta lớn lên theo từng gian nan, cuộc viễn chinh vô

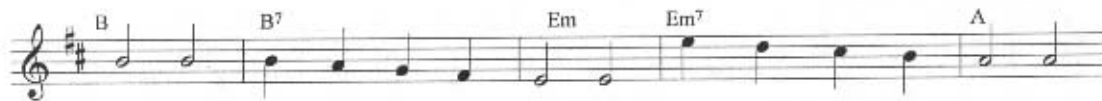
nhật nhòa. Mắt ngóng từng ngọn gió tới. Có ta ngồi mỗi
nhiệm mầu, lướt qua đây đời bão tố, Chiếc vĩ cầm đời
tận này. Sớm mai nào người dừng sĩ bước quay về nhìn

mong em nổi buồn bước qua ngày bước tới. 2. Em..) chỉ phúc..
ta rung tiếng lên thiết tha lời.. quá đổi
coi. thành quách xưa dấu hoang tàn..

Có khi nao mà lãng quên? Ta đứng hát lời mỗi
Khói bay qua trời sót xa.. Em đã đi qua từ

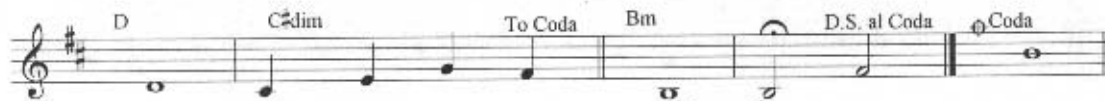
mê xa. Cánh tay đưa ra quờ quạng.. Giữa thình không bay ngậm ngùi,
bao lâu Dấu chân nghe đã nghìn đời. Dấu yêu xưa dấu nhạt rồi,

Lời chim kêu mất núi Ôi! tiếng kêu về vô cùng.
Vàng son xưa dấu nát Thôi! đổ cho lòng tiếng cười.

Trùng dương ơi vắng người. Lòng ta khô mắt rồi! Dòng sông kia thấy
Trùng dương ơi vắng người, Cuộc tâm duyên lỡ rồi Một đời nao có

dâu về một nơi chốn trời về? 3.Ta..) ..khor?